

Overdenking over Psalm 138, m.n. vers 8

‘In goede handen’ - God loven in voor- én tegenspoed

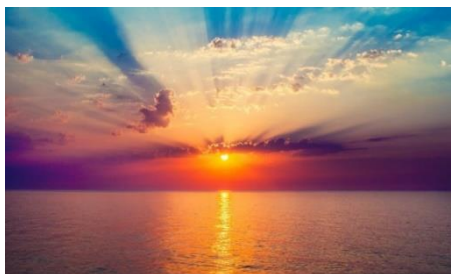
1e lied: Morgenglans der eeuwigheid – Gezang 289 (LvdK)

1 Morgenglans der eeuwigheid, / licht aan 't eeuwig Licht onttoen,
stel ons deze ochtendtijd / uwe heerlijkheid voor ogen,
en verdrijf door uwe macht / onze nacht!

2 Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen
en de dorstige landouw* / van ons leven overstromen,
Ja, verkwik ons door uw troost / onverpoosd!**

* vruchtbaar veld

** voortdurend

4 **Breekt de jongste morgen aan,**
geef, o Opgang uit de hoge,
dat wij, met U opgestaan,
alle leed vergeten mogen,
doe ons opgaan tot uw feest / onbevreesd.

Bijbel: Psalm 138 – Een psalm van David

1 Ik wil U loven met heel mijn hart,
voor U zingen onder het oog van de goden,
2 mij buigen naar uw heilige tempel,
uw naam loven om uw liefde en trouw:
grote dingen hebt U beloofd, tot eer van uw naam.
3 Toen ik U aanriep, hebt U geantwoord, mij bemoedigd en gesterkt.

4 Laten alle koningen op aarde U loven, HEER,
zij hebben de beloften uit uw mond gehoord.

5 Laten zij de wegen van de HEER bezingen:

6 ‘Groot is de majesteit van de HEER.
De HEER is hoogverheven!
Naar de nederige ziet Hij om,
de hoogmoedige doorziet Hij van verre.’

7 Al is mijn weg vol gevaren, U houdt mij in leven,
U verdedigt mij tegen de woede van mijn vijanden,
uw rechterhand brengt mij redding.

8 **De HEER zal mij altijd beschermen.**
HEER, uw trouw duurt eeuwig,
laat het werk van uw handen niet los.

Overdenking: 'In goede handen' - God loven in voor- én tegenspoed

Psalm 138 is bekend en geliefd, vooral om het vierde berijmde vers.

Dat we die psalm graag zingen, laat de kracht ervan zien.

Vooral als we soms vertwijfeld zijn en het niet zien zitten. Dan kan deze psalm je weer wat ruimte geven in je hart, je zorgen. Alsof God er nieuwe lucht in blaast!

De psalm begint met het loven en bezingen van God. Tegelijk hoor je aan het slot ook van tegenslag, gevaar en vijanden. Er is **voor- én tegenspoed**: vroeger al bij David. Vandaag ook wel bij u en mij. Hoe blijf je dan tóch God loven en geloven?

Als je woont, werkt of op bezoek komt in een woonzorgcentrum, zie je 't voor ogen: ooit sterke mensen zijn kwetsbaar geworden; ouderdom en ziekte laten zich voelen. Nou, dan kan het wel eens moeilijk zijn te zingen: *'k Zal met mijn ganse hart, uw eer, vermelden, HEER, U dank bewijzen'*. God loven in **voorspoed** lukt wel. Maar in **tegenspoed**, dan wordt 't soms moeilijker: als je moest verhuizen of ziek werd.

Dat maakt de psalmen bijzonder: dat **voor- én tegenspoed** beide vaak voorkomen. Het ene moment verwacht de dichter alles van God, bezingt hij Gods daden. Het andere moment bestoekt hij God met zijn vragen. Soms op een érg vrije manier. Dat vind ik zo móói van de psalmen. Je **herkent** er ook *jouw* vragen en moeiten in.

Psalm 138 begint met een opschrift: **Van David**. Het kan ook betekenen: **Aan David opgedragen**. Er is hier reden om te denken aan iemand uit een andere tijd: een Jood die als balling in Babel verblijft, ver van de tempel in Jeruzalem.

Ooit had Davids zoon Salomo die gebouwd in Jeruzalem. Maar nu was de stad verwoest door koning Nebukadnessar van Babylon. Juda was gedeporteerd naar een vreemd en heidens land vol afgoden. Dáár, in dát vreemde land, buigt die dichter zich toch maar voor de HEER naar de tempel, in het verre Jeruzalem! (v. 1-2)

Ja, de dichter kende **tegenspoed**! Misschien werd hij als vreemdeling meewarig aangekeken: jullie God liet jullie maar mooi in de steek, toen wij jullie deporteerden! Toch looft hij God en zingt hij vrijmoedig *'onder het oog van de goden'*. Hun godenbeelden zag hij, maar hij vertrouwt alleen op de HEER. Hij rekent op God die grote dingen beloofd heeft. Zijn zorgen en hoop had hij biddend aan God voorgelegd. En die had geluisterd en nieuwe moed gegeven. (v. 2-3)

Daarom roept de dichter - in het tweede deel - nu **álle koningen op aarde** op om mee te doen en God te bezingen: *'Groot is de majesteit van de verheven HEER, die naar de nederige omziet, maar de hoogmoedige van verre doorziet'*. (v. 4-6)

Mooi als wij in onze tijd óók blijven loven en zingen. Het Journaal noemt nooit God, laat staan dat het nieuws Hem prijst. Laten wij in onze kleinheid dat blijven doen: God groot maken en prijzen, onder het oog van de goden van ónze tijd: leiders, die alleen aan zichzelf denken en hoogmoedig zich niets van Gods Woord aantrekken.

In het slotdeel (v. 7-8) beseft de dichter: zo ver is 't nog niet, dat iedereen God eert. Er zijn nog gevaren – *benauwdheid* (NBG), er zijn nog vijanden. Zijn situatie is nog dezelfde – een balling in den vreemde. Maar... **zijn innerlijke houding is veranderd**. *Hóe* God hem bemoedigt heeft (zoals hij zei in v. 3), weten we niet precies. Misschien hoorde hij, dat koning Darius – die de Babyloniërs verslagen had – de Joden toestemming had gegeven om in Jeruzalem de tempel te herbouwen. Hoe dan ook, je merkt dat zijn gebed om kracht effect heeft gehad.

Dat brengt hem tot een **belijdenis** en een **gebed**. Hij **belijdt** dat God hem verdedigt tegen vijanden en dat Gods rechterhand hem redding brengt. Hoe 't ook gaat: **'De HEER zal mij altijd beschermen'**. En hij **bidt** met een beroep op Gods eeuwige trouw: **'HEER, laat het werk van uw handen niet los!'** (v. 7-8)

Dat is geloven! Midden in je moeiten je vastklampen aan Gods bescherming! Psalmen zingen *tégen* de tranen, je vragen in! Je blijdschap en moeiten **uiten**. Om ook woorden van hoop te **innen**, naar je toe te halen als een gezongen gebed. Want **Gods liefde en trouw zijn eeuwig**. (v. 2,8)

Die trouw en mensenzelfde zijn vooral duidelijk geworden **in Jezus Christus**.

Wanneer wij 't moeilijk hebben, laat Jezus ons niet los, al denken we soms van wel. Jezus is het bewijs van Gods liefde en trouw aan wat Hij beloofde: een Redder in de nood. Dat is één van de grootste werken van Góds handen: redding door Christus voor ieder in Hem gelooft! Andere werken van Gods hand zijn: dat wij leven op zijn aarde, dat wij van Hem zijn met huid en haar, met lichaam en ziel. Dat ons een toekomst daagt eens bij Hem.

Daarom doet de dichter dat appèl op Gods trouw: laat ons –het werk van *úw* handen – niet los!

Dit slot maakt dat ik mag weten: ik ben **in goede handen, in Gods vaderhanden**. Wat God met u begonnen is, zal Hij ook voltooien, het **'voor mij volenden'**. Dat Hij het 'voor mij' doet, betekent: *Mijn* handen, lijf of denken hoeven 't niet te doen. Dat kán en hoeft ook niet. Ik ben niet zo sterk, dat ik 't wel red. Gelukkig zijn **Gods** handen wél in staat zijn werk te voltooien, om Christus' wil.

(Zie **Filippenzen 1:6**: 'Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus.')

God is zuinig op u, ook als de jaren zich aftekenen, en u aan krachten inboette.

God hééft wat met u; dat is zijn *trouw*, dat is zijn *liefde*.

Laten we Hem loven en om zijn bijstand vragen. Om zo op wonderlijke wijze ook al zingend bemoedigd te worden! Echt, bij Hem bent u **in goede handen!**

Amen

2e lied: 'k Zal met mijn ganse hart uw eer – Psalm 138 (OB)

- 1 'k Zal met mijn ganse hart uw eer / vermelden, HEER, / U dank bewijzen.
'k Zal U in 't midden van de goôn / op hoge toon, / met psalmen prijzen;
Ik zal mij buigen op uw eis / naar uw paleis, / het hof der ho - ven
en, om uw gunst en waarheid saâm, / uw grote naam / eerbiedig loven.
- 3 Dan zingen zij, in God verblijd, / aan Hem gewijd, / van 's HEREN wegen.
Want groot is 's HEREN heerlijkheid, / zijn majesteit / ten top gestegen.
Hij slaat toch, schoon oneindig hoog, / op hen het oog, / die need'rig knie - len;
maar ziet van ver met gramschap aan / de ijd'le waan / der trotse zielen.
- 4 Als ik, omringd door tegenspoed,
bezwijken moet, / schenkt Gij mij leven.
Wanneer mijn vijands gramschap brandt,
uw rechterhand / zal redding geven.
De HEER is zo getrouw als sterk, / Hij zal zijn werk / voor mij vol-en-den.
Verlaat niet wat uw hand begon, / o Levensbron, wil bijstand zenden.

Gebed (met gebed van Dietrich Bonhoeffer, 1906-1945, passend bij Psalm 138;
uit zijn boek *Verzet en overgave*; zie ook Liedboek 2013, blz. 533*)

Tot U, God, roep ik in de vroege morgen.
Help mij te bidden en mijn gedachten te richten op U - ik kan het niet alleen.

In mij is duisternis, maar bij U is licht.
Ik ben eenzaam, maar U verlaat mij niet.
Ik ben bang, maar bij U vind ik hulp;
Ik ben onrustig, maar bij U is vrede.
In mijn hart is bitterheid, maar bij U is geduld.
Ik begrijp uw wegen niet, maar U kent mijn weg.

Vader in de hemel, ik prijs en dank U voor de nieuwe dag.
Ik prijs en dank U voor al uw goedheid en trouw, in mijn leven tot nu toe.
U hebt mij veel goeds bewezen. Laat mij nu ook het zware uit uw hand aannemen.
U zult mij niet meer opleggen dan ik kan dragen.
U doet alles ten goede keren voor uw kinderen.
(...)
Heer, wat deze dag ook brengt, uw naam zij geprezen!
Amen

* https://www.liedboekcompendium.nl/lied/blz-533-tot-u-god-roep-ik-in-de-vroege-morgen-1_3_8_1#